

MĚSTEČKO NA DLANI

Časopis Obecního úřadu v Ronově nad Doubravou

12.4.1994

1/1994

Zpráva z obecního úřadu

Vážení spoluobčané,

nejdříve se vraťme do roku 1993 a provedme krátkou rekapitulaci alespoň nejhlavnějších akcí.

Na Chittussiho náměstí se připravila přeložka vedení sítě na kabelový rozvod, částečně se rozšířilo veřejné osvětlení ve Chvalovické ulici, na přístavbě sociálního zařízení tělocvičny se prostavělo 1.457.000,-Kč, takže celková částka prostavěná na tělocvičně přesahuje již více jak 2.700.000,-Kč, ale přesto není vyřešen čelní přístup do tělocvičny.

V základní technické vybavenosti (ZTV) se v sídlišti Pod nádražím provedlo uzavření místní komunikace (vrchní nástřik) v hodnotě 200.000,-Kč. V místních částech Mladotice se vybudovala místní komunikace v chatové oblasti a v Moravanech bylo provedeno rozšíření veřejného osvětlení. Podrobnější informace je možno získat z přehledu hospodaření roku 1993, který byl vyvěšen na úřední tabuli zároveň s rozpočtem pro rok 1994. Do těchto dokumentů je možno kdykoliv nahlédnout na obecním úřadě.

Nuže, k tomu nejdůležitějšímu, co nás čeká v roce 1994.

V ZTV bychom rádi v sídlišti Pod nádražím provedli nástřik povrchu komunikací v přibližné částce 400.000,-Kč a totéž by se provedlo na místní komunikaci, která je souběžná s ulicí Čáslavskou a Žlebskou, a to v přibližné hodnotě 100.000,-Kč. Ve Spojovací ulici bychom měli provést práce v hodnotě alespoň 150.000,-Kč. V sídlišti Pod nádražím by se měly dořešit kabelové rozvody a taktéž provést veřejné osvětlení v souhrnné částce 500.000,-Kč. Zbudou-li nám další finance, provedeme výstavbu potřebných

chodníků. Co se týče místních částí Moravan a Mladotic, je věc dána požadavky občanů. Mladotice si odsouhlasily vybudování železniční zastávky na přejezdu silnice Závratec - Mladotice. Zde je třeba připomenout, že na této akci se finančně bude podílet i Městský úřad Třemošnice. Pro zajímavost uvádím, že délka nástupiště má být 60 m a osvětlení je samozřejmostí. V Moravanech by měla začít výstavba vodovodu v rozpočtované částce 100.000,-Kč, což by byla první etapa.

V samotném Ronově, když pomineme ZTV, je nemálo dalších problémů, ale omezím se jen na ty nejdůležitější. Při zasedání obecního zastupitelstva 31.3.1994 byl nadnesen problém víceúčelového zařízení, bohužel nebyl navržen ani jeden způsob řešení či něčeho podobného. Nabídka prodeje trvá, chybí zájemce. Diskutovaná přístavba sociálního zařízení. Víme, kolik již bylo prostavěno a známe stav stavby. Obecní rada odsouhlasila, abych stavbu zastavil a v současnosti se čeká na návrh První stavební a.s. Chrudim, resp. finální vyjádření, kolik by stálo částečné zprovoznění. To znamená vybudování spojovací chodby se školou, vybudování schodiště, provedení potřebných omítek včetně částečných instalací. Toto v současné době považujeme za velice nutné, protože si musíme uvědomit, že přístup do tělocvičny je přes cizí pozemky a navíc farskou stodolou, která byla navracena v dezolátním stavu a vyžaduje neustálé opravy. Bohužel, rozpočet tuto akci nezajišťuje, protože uváděných 200.000,-Kč je třeba minimálně dva a půl krát zdvojnásobit. Z řad členů obecního zastupitelstva i samotných občanů jsou vznášeny další a další požadavky, které požadují řešit v letošním roce. Samozřejmě některé problémy v rámci rozpočtu řešit budeme. To se ale netýká náročných akcí.

Místní rozhlas je neustále občany připomínkovan, ale peníze na generální opravu nemáme. Víím, že někteří občané mají připomínky k současnému stavu kanalizace. Nám tento problém byl též připomenut povinností platby za vypouštění odpadních vod, mimochodem dle platného rozhodnutí vodohospodářského orgánu na základě naší žádosti (uvádí potřebné parametry) nám vychází platba Povodí Labe Hradec Králové přes 290.000,-Kč. Rozpočtujeme 200.000,-Kč. Na Povodí Labe Hradec Králové byla odeslána žádost o pozdržení výměru platby až po konkrétním měření a provedení technických opatření, která nám navrhl VAK Chrudim. Jak tato věc bude vyřešena ukáže až průběh roku, ale zde je třeba vědět, že investované peníze mají obrovskou návratnost. Samotné budování kanalizace je dnes už v jiné rovině než-li třeba před 2 roky tlaky na ochranu životního prostředí (vyjde nový zákon) budou určitě razantnější.

K dalšímu diskutovanému problému - plynotfikace Ronova - v současnosti nemohu uvést nic potěšujícího, protože Ronov nemá ani projektovou dokumentaci a ta nestojí uhužel desetitisíce. Tím neříkám, že neuděláme co je možné v letošním roce stihnout. V současnosti zjišťujeme vše potřebné k případnému prvnímu kroku v této věci.

Nemálo mladých lidí zajímá, zda v Ronově vznikne Středisko údržby silnic. Věřte, že děláme v této věci vše potřebné a plně si uvědomujeme, co znamená 20 či 30 pracovních příležitostí pro naši obec, či okolí. Dne 5. dubna 1994 proběhlo další jednání na našem obecním úřadě a v současnosti čekáme, zda se dané středisko vejde do prostoru vedle stávající čističky odpadních vod. Tímto prostorem vede hlavní sběrač kanalizace Ronova, má zde stát další čistička odpadních vod, pro niž je potřeba stávající prostor rozšířit o 30 m směrem do louky a ne každý z majitelů pozemků nám vyšel vstříc. Chci věřit, že v příštím čísle Vás budu informovat, že přes veškeré potíže bude stavba zahájena.

Závěrem jsem se měl dotknout i dalších minulých událostí, jenže leccos vysvětlil čas nad něčím, co někdo říká a jinak rozšiřuje, zůstává zdravý, nebo alespoň objektivní rozum stát. Vždyť upravit nebo zkrásnit jde v podstatě všechno, třeba i krátká minulost. Takže raději věřím, že 10-12 členů obecního zastupitelstva, kteří pravidelně dochází na potřebná jednání, vydrží i v posledním roce volebního období, který je vždy ve všech směrech nejobtížnější. Bez toho totiž nemůže fungovat samospráva a nemohli bychom zajistit ani výše uvedené úkoly. Já jim za vynaložený čas ve prospěch obce a taktéž všem občanům, kteří nám pomáhají, děkuji, protože to je v podstatě jediná jejich odměna.

Josef Svoboda
starosta obce

Jsou to téměř tři měsíce, co to ve fungování samosprávy našeho městečka pořádně zaskřípalo. Část občanů tuto skutečnost možná ani nepostřehla, další část o tom živě diskutovala a pokládala nám otázky:

"Proč p. Procházka odstoupil? Proč tady (to je na veřejném zasedání obecního zastupitelstva) nesedí, aby se mohl obhajovat?" A tak jsme vysvětlovali, že p. Procházku jsme z funkce starosty neodvolali, ale že sám rezignoval na funkci starosty a člena obecního zastupitelstva /OZ/ a důvod své rezignace nesdělil, že je i nadále členem OZ, protože zatím na členství v OZ písemně nerezignoval a na zasedání byl řádně pozván atd. Obecní zastupitelstvo se nemohlo vyjádřit k důvodům rezignace p. Procházky z jednoho prostého důvodu - neznáme je. A je rozdíl vyjadřovat se ke konkrétním faktům nebo k pouhým domněnkám. Těch posledně jmenovaných jsme již slyšeli dost a dost.

Nejenom pro nás, členy OZ, byla rezignace bývalého starosty překvapením. Překvapením však není to, a nevelká část našich občanů pravidelně přítomných na zasedáních OZ nám dá jistě za pravdu, že určité napětí mezi starostou a OZ existovalo již delší dobu. Stačí připomenout např. otázku č. 108 (zdravotní středisko), otázku Šeredovy vily v souvislosti se žádostí obvodní lékařky, smlouvu s Agrobankou o pronájmu prostor v domě služeb, smlouvu s Lesní společností a.s. Ronov n.D. na pokácení kůrovcem napadeného lesa, spor s agenturou Drop a pod. Téměř všechny neshody měly společného jmenovatele - samostatné rozhodování starosty v otázkách, které jsou ze zákona v kompetenci obecní rady nebo obecního zastupitelstva, případně respektování jejich rozhodnutí. Všichni si ještě dobře pamatujeme, za jakých okolností byl p. Procházka do funkce starosty zvolen, a právě proto jsme ve většině případů tyto otázky neřešili veřejně, ale osobními rozhovory. Naproti tomu bývalý starosta několikrát pomlouval členy OZ v tisku, ale nikdy ne jmenovitě. Proto jsme veřejně žádali vysvětlení posledního článku, který vyšel v týdeníku Chrudimsko dne 3.1.1994. Nebudeme popisovat průběh mimořádného zasedání OZ, každý z vás má možnost na obecním úřadě nahlédnout do zápisu ze zasedání.

Odstoupení starosty přineslo řadu negativních důsledků. Místo zaměření pozornosti na jeden ze stěžejních úkolů OZ, to je přípravu rozpočtu na poslední rok volebního období, se čas a energie ztrácely ve zdlouhavých jednáních o personálním obsazení radnice. Není žádným tajemstvím, že "boj o koryto" se nekonal, právě naopak.

Máme před sebou nelehký úkol - zabezpečit fungování státní správy a samosprávy

v naši obci do podzimních komunálních voleb a zajistit jejich důstojný průběh. Nezbytným předpokladem k jeho naplnění je tvůrčí atmosféra nejenom mezi členy OZ, ale také mezi zvolenými zástupci a našimi spoluobčany. Přejeme si, aby se nám společnými silami takovou atmosféru podařilo vytvořit.

-OR-

xxxxxxxxxx

"To by se již nemělo opakovat !"

Vážení přátelé,

uplynulé 3 roky a několik měsíců od komunálních voleb nás přesvědčily o tom, že neproběhlo v naší obci vše tak, jak jsme všichni předpokládali. To, že obecní úřad nemohl plně naplnit svůj volební program, nebyl a není jen nedostatek finančních prostředků, ale i další příčiny pramenící z práce obecního zastupitelstva. Když se připravovaly volby v roce 1990, uvažovali jsme o tom, zda by nebylo vhodné sestavit jednu společnou kandidátku, složenou z 20 - 22 občanů. Měli to být lidé, kteří by skýтали záruku volitelnosti pro všechny naše občany i občany přilehlých částí. Chtěli jsme navrhnout lidi, kteří budou schopni a ochotni pracovat pro rozkvet našich obcí bez ohledu na jejich polit.příslušnost. Zdůrazňuji, že přes všechny tehdejší emoce, neměla rozhodovat polit.příslušnost, vyznání ani barva pleti, měla rozhodovat jen slušnost a schopnost těchto kandidátů. Řešili jsme tento návrh na schůzkách pol. stran (bez KSČ v lidové knihovně). Bohužel, s tímto návrhem souhlasil jen pan Josef Kloboučník za část OF a zástupci CSSD. Ostatní se proti návrhu tvrdě postavili. Již tenkrát bylo možné klást si otázku: " Je to jen kvůli navržení někoho z KSČ, nebo již tenkrát šlo o možné osobní ambice a vidinu slávy a toho, že "JÁ" budu rozhodovat ? Výsledky tu máme, ovšem takové, že si o nich a hlavně o naší obci s posměchem vykládají v celém okolí. Vážení občané, to co teď píšete, není obhajoba pana Procházky a už vůbec ne obhajoba člena naší strany, ale zhodnocení celé situace. Již při volbě starosty, po odstoupení nejvhodnějšího kandidáta pana Kloboučníka, nebylo ještě pár hodin před zahájením prvního zasedání obecního zastupitelstva jasné, kdo tuto funkci přijme- nikdo ji nechtěl dělat. Po dohadách a vzájemném přesvědčování byl do této funkce prakticky dotlačen a později zvolen pan L.Procházka, byla zvolena obecní rada atd. Již během dalších zasedání a i při jednání se zástupci stran se ukázalo, kdo o dobrou práci obecního úřadu má zájem a kdo ne. Někteří začali své okolí a hlavně sami sebe přesvědčovat, že on je ten jediný, kdo udělá na obecním úřadu

pořádek, jiní začali, že oni jediní do toho vidí a co všechno již udělali. O tendencích k nacionalismu až rasismu budu raději mlčet. Poslední kapkou byl údajně článek bývalého starosty p.Procházky, otisknutý v Chrudimsku. Měly v něm být napadeny osoby našich zástupců z obecního zastupitelstva. Budiž, co se stalo, ne- nechá se změnit, ale

Jak je možné, že obecní rada a celé zastupitelstvo přes 3 roky k nyní tak silně kritizované práci bývalého starosty mlčelo a neřešilo tyto nedostatky hned po jejich zjištění? A co je nejhorší, neplnilo tím slib, který složilo. Jedná se o zákon ČNR č. 367/1990 Sb. hl. 3, odst.2 § 29. Zajímavé je též, že mnohé závěry se "člověk obecný", dozvěděl předem z anonymních dopisů a z hospody. Vrcholem všeho předešlého dění byla schůzka zástupců pol.stran a obecního zastupitelstva, která měla najít východisko z této nechutné situace. To, že někdo nepřišel, je možné si vysvětlit různě, ale to, že nebyl přítomen člověk, který byl příčinou celého dění a který mohl a měl mnohé vysvětlit, případně se ospravedlnit, to nemohu pochopit. Když pomínu podbízivost zástupců některých stran - ta byla a je běžná- a zamyslím se nad průběhem a stylem jednání, pak mohu s úplně čistým svědomím prohlásit, že se nedivím, jak vše dopadlo.

Vážení spoluobčané, nové komunální volby se blíží. Věřím, že se vyhneme chybám, které jsme podpořili a že uděláme vše pro to, aby se neopakovaly. Věřím, že se nám všem povede zvolit příští zastupitelstvo takové, jaké všichni pro naše obce potřebujeme.

- V.Černý - Ronov -

xoxoxoxoxox

Co nového ?

V současné době je v Ronově poměrně dost rozšířená podnikatelská aktivita.

Jsou zde tyto služby: sedlářství, sklenářství, krejčovství, truhlářství, zámečnická dílna a keramická dílna. V Nádražní ulici je tržnice zvířat.

Dále soukromá stavební firma RUPOL, v objektu bývalého ZD firma Toužil. V areálu Lesního závodu je zřízena provozovna na bezodpadovou technologii stříkání plastů.

V dohledné době bude otavřena v Čáslavské ulici prodejna květin; provádí se rekonstrukce prodejny " maso - uzeniny" v domě čp.19 na náměstí.

Opět bude otevřena prodejna nábytku v Čáslavské ulici. V bývalé provozovně Obzor v Čáslavské ulici je otevřena provozovna na opravu kopírovacích strojů.

-stů -

=====

Poděkování

Pan Ladislav Procházka, starosta obce, rezignoval na svoji funkci. Tuto funkci vykonával dobře. Pro naši skautskou organizaci Doubravan udělal velmi mnoho. Měl zájem na tom, abychom mohli stavět dětem domek. Viděl, že peníze, které nám obec věnovala, jsme proměnili v užitečnou věc. Pomohl dobrou radou, přátelstvím a kladným přístupem k našim dětem i nám dospělým. Jeho rogallo sloužilo nejen na dětské dny pro děti, ale i nám dospělým ke shazování letáků na COUNTRY večery. Za to za všechno mu patří naše co nejsrdečnější poděkování. Přejeme mu hodně zdraví.

Zdravíme "Buď připraven".
středisková rada Junáka
za: V. Vraný

vvvvvvvvvvvvvvvv

"....začíná vonět země, zpívají ptáci a slunce svými paprsky hladí krajinu-přichází jaro."

Příroda se probouzí ze zimního spánku. Již odkvetly sněženky, krokusy, ladonky a lísky. Rozvíjejí se bledule, sasanky, začínají kvést jívky a zlatice- ze země vyrážejí rozchodníky, kvetou fialky a modřence, zelená se tráva.

Nejkrásnější období roku, symbolizující obnovu a mladost, je přede dveřmi.

I včely již o sobě daly vědět. V měsíci únoru, při oteplení, vykonaly hromadné prolety, aby vyprázdnily výkalové váčky, které naplnily v době zimy, kdy jim počasí nedovolilo opustit úl. Dobrá hospodyňka z praxe ví, že v tomto období, hlavně za slunečného počasí, se nedoporučuje sušit venku prádlo. Ví, že hnědé skvrny na něm, které se musí pracně odstraňovat, mají na svědomí včely.

Včelař je v tomto čase velice pozorný; sleduje jejich chování, sílu po přezimování, zdravotní stav a množství zásob v úlu. S rostoucí průměrnou denní teplotou začínají klást matky vajíčka. Úspěšnost první medné snůšky, která je vždy v první polovině měsíce května, závisí na jejich rychlém rozvoji a včasné vylíhnutí co největšího počtu dělnic. Platí zde pravidlo 40ti dnů- za 21 dnů po naklazení vajíčka se včela vylíhne a teprve za dalších 19 až 20 dnů vylétá z úlu, aby začala pracovat, t.j. nosit vodu a pyl.

Znamená to, že pro využití první snůšky je potřebné, aby do konce druhé dekády měsíce března nakladla matka co nejvíce vajíček. Proto musí včelař včely podněcovat a přikrmovat cukerným roztokem, nebo medo-cukerným těstem, aby udržel jejich rozvoj, hlavně při poklesu teplot a v době nepříznivého počasí.

Samotné včely, vedeny pudem sebezáchovy, využívají v tomto období každého okamžiku k donáše vody a pylu, které pro svůj rozvoj nutně potřebují. Jejich výkony jsou obdivuhodné. Jedno včelstvo spotřebuje denně až čtvrt litru vody, ročně 20 - 40 kg pylu a 70 -90 kg medu, mimo výnos, který včelař dá.

S nástupem včelařského jara, projevu- jícího se rozkvětem třešně ptačí, trnky a srstky, začíná první nektarová snůška. V tomto čase hynou opotřebované zimní včely. Nově vylíhnuté včely produkují vosk se snahou rozšířit své dílo. Projevuje se stavební a rozmnožovací pud v jehož rámci jsou vychováváni trubci, kteří uchovávají rodu, pro příští rok, zabezpečí. Časová posloupnost a návaznost těchto činností je precizní a člověk se jejich poznáním neustále přesvědčuje o dokonalosti přírody.

V tomto období má včelař mnoho práce, která je násobena nutností potřebám včel se přizpůsobit. Platí zde známé pořekadlo našich předků, že "Bez poctivé práce, nejsou ani koláče", v našem případě tedy, med. Až si jím někdy budete mazat chléb, nebo sladit čaj, vzpomeňte i na toho, kdo vám svou trpělivou prací tuto velice zdravou a na množství vitamínů bohatou pochoutku umožnil.

ZP

xoxoxoxoxoxoxo

Jak se rodila Rukápán.

V roce 1940 dokončil spisovatel Jan Orda román "Městečko na dlani". Mělo to být, podle jeho slov, dobré lidové čtení pro služky. Režisér Bínovce měl odlišný názor a rozhodl se, že z románu udělá film " pro všechny". Role románových hrdinů obsadil skutečně významnými herci. Teď jen zbývalo, kam umístit děj pro natáčení exterierních scén. Bylo vybráno několik míst, ale nakonec bylo rozhodnuto umístit děj občanů Rukapáně do Ronova n.O., který splňoval představu režisérovu. Brzy po vydání knihy začalo filmování. Do Ronova přijel Fr. Smolík, Lad. Boháč, G. Hilmar, Jar. Marvan, Fr. Filipovský, Jindřich Plachta, Ferenc Futurista. Fr. Černý, M. Glázrová,

• Karel Hašler a jiní. Exteriéry byly natáčeny v Ronově, u rybníka Peklo za Třemošnicí. Podzemní scény v okolí Příbramě. Samozřejmě to bylo něco pro občany, kteří ještě něco podobného neviděli a třeba už vidět nebudou. Celé městečko bylo tam, kde se právě filmovalo. Listonoš nenosil poštu po domech, šel tam, kde se filmovalo a tam celou brašnu pošty rozdal. Ve filmu bylo několik scén, v nichž hráli místní ochotníci i občané, kteří se tak říkajíc ocitli ve společnosti vecně žízňového starosty Buzka v podání Fr. Smolíka, bohatého sedláka Trantince ztvárněného Gustavem Hilmařem, milenecké dvojice Václava a Anči herců Lad. Boháče a M. Glazrové, či ubožáka Janka Pudeše v nezapomenutelném podání Jindřicha Plachty. Téměř dva roky se Rukapán natáčela. Byl také nafilmován svatební průvod Svatokřížskou ulicí, vesnická pranice v hostinci na náměstí a jiné scény, ve kterých "hráli" domácí herci. Premiéra se uskutečnila v ronovském kině 1. září 1942. Kino ani nestačilo pojmout všechny diváky. Proto se hrálo po celý týden vždy před vyprodaným hledištěm. Občané však byli zklamani. Ve filmu byly totiž vypuštěny všechny scény, ve kterých účinkovali domácí Po skončeném filmování zatkl gestapo vynikajícího herce, písničkáře a vlastence Karla Hašlera. Byl poslán do koncentračního tábora, kde byl nacisty utýrán. Stejný osud potkal i další herečku, která u nás ve filmu hrála Annu Letenskou, která byla nacisty zastřelena v Praze-Kobylisích.

-jč-

xvxxvxxvxxv

Ronovský vzduchoplavec

Celý svět se obdivoval odvážnému letu ing. Jana Kašpara, který na letadle vlastní konstrukce podnikl let z Pardubic až do Prahy. Tento historický let přilákal příznivce leteckého sportu k tomuto odvětví. Tak tomu bylo i u ronovského občana Aloise Jechy. Tomu také učaroval Kašparův let a po zralé úvaze se dal do práce. Když Kašpar, proč ne Alois Jecha? Po celé dva roky dával dohromady své vlastní letadlo. Po dlouhých a finančně nákladných těžkostech jej konečně dokončil, aby jej ukázal svým spoluobčanům. V tiskárně si nechal natisknout letáky, které pak rozdal do všech domů v Ronově a zanesl je i do okolních obcí. Stálo v nich, že "po dvouleté práci se mu podařilo sestrojiti bezmotorové letadlo vlastní konstrukce. Model jeho bude k nahlédnutí po tři dny 12., 13. a 14. října 1929 od dvou hodin odpoledne v Ronově nad Doubravou v domě čp. 6 v Závratecké ulici." Na dospělých bude požadován vstup pět korun, děti budou platit jen polovic. Leták končí dovětkem:

"Všechny interesanty, jakož i přátele leteckého sportu, dovoluji si k tomuto dni co nejsrdečněji zváti". Lákavý byl i podpis: "Alois Jecha, vynálezce bezmotorového letadla". Ukázalo se, že letáky splnily svou úlohu. Občané se chodili na stroj podívat a v den, kdy měl Jecha na něm vzlétnout, 14. října 1929, se dostavili dlouhé řady diváků z Ronova i okolí, aby viděli ten heroický čin Aloise Jechy, ronovského vzduchoplavce. Let bude proveden na trase Ronov - Mladotice - Ronov. Jecha pracně dopravil své letadlo na střechu svého domku, obřadně do něho nasedl a nic nebránilo tomu, aby se let uskutečnil. Obloha byla jasná, nikde ani mráčku a vítr také zůstal stát někde za lichenickými vraty. Jecha rozhybal svůj stroj a ten opravdu slétl. Jen ale dolů na jeho dvůr a k tomu ještě tam, kde ukládal chlěvskou mrvu od králíků a pašíka. A bylo po produkci. Lidé s úsměvem odcházeli, hlavně, že se "vynálezci" nic zlého nestalo. On ten Kašpar to měl určitě lépe sestrojeno měl k tomu v Pardubicích jiné možnosti než Jecha v Ronově. Obecní kronika Ronova n. D. uchovává jeho leták a kronikář k němu připsal: "Výrobek lidské fantazie skončil úplným fiaskem."

J.Č.

oooooooooooo

Jací jsou a co z nich bude?

Říkám si, když pozoruji 8mi až 14ti leté kluky o pátečních odpolednech, ve kterých se již po 18 let schází modelářský kroužek při základní škole.

Často potkávám ty, z nichž mnozí tehdy sotva dosáhli na pracovní stůl - dnes otce rodin, jak vedou po svém boku děti a vždy se mi vybaví jejich tehdejší klukovská podoba, doplněna vzpomínkami na chování, činy nebo události, kterými se projevovali, anebo od ostatních lišili. Někdy jsou to vzpomínky úsměvné, někdy s otazníkem, někdy potvrzení předpovědi o ne příliš pozitivním vývoji daného jedince. V každém případě měli vždy jedno společné - ohromné množství s obtížemi utajované, nevyčerpatelné energie v těle, nad jejímž zvládnutím jsem mnohdy neuspěl ani vyprávěním sebezajímavějších příběhů z bohaté historie letectví. Ale bral jsem to a dodnes tak i беру jako přirozenou klukovskou vlastnost, svědčící o jejich zdraví a chuti do života, neboť jsem ještě nezapomněl, že jsem byl též mlád.

Ti, kteří do kroužku chodí, činí tak dobrovolně v očekávání, že se nejen naučí základům stavby modelů letadel, ale dozví se i něco z oblasti aerodynamiky, navigace, meteorologie, způsobu a zásad ovládání mo-

delu i skutečného letounu, jejich pohonů a něco i z oblasti zásad bezpečnosti letů.

Je radostí sledovat vývoj kluka, který po dvou letech práce v kroužku postaví model letadla podle plánu, s úměrnou řemeslnou úrovní a zručností - zcela samostatně. Když vidí, co dokázal, je na svůj výtvar pyšný, získává chuť k další práci a sebedůvěru ve své schopnosti. Z praxe vím, že je nutné tento důležitý prvek, potlačující komplex méněcennosti ocenovat a klukovi dát jasně najevo.

Vzhledem k tomu, že je účast dobrovolná, není problém udržet přijatelnou kázeň a řád. Všichni vědí, že kdo dané zásady nedodrží, musí odejít. Je zde samozřejmě jistá tolerance daná momentem situace a velikostí činu, neboť přece jen, absolutní hodnoty neexistují. Duch ve vzájemném jednání je však přátelský a kamarádský, bez podceňování a křiku, přičemž chyby, kterých se každý zákonitě dopustí, nejsou důvodem pro "sekýrování" a výsměch, ale jako ukaz pro poučení všech. Je jim neustále zdůrazňováno, že chybovat je přirozené, neboť se stavbě modelů letadel učí, ale vždy je zevšeobecněno jak a proč k chybě došlo, jak se jí v další činnosti vyvarovat a jaké by měla v provozu skutečného letounu důsledky. Potom již není problém vyžadovat přesnost a klást důraz na kvalitu práce, neboť kluk ví, proč tomu tak je a nereptá, když musí něco předělávat, anebo opakovat.

Diskuze, které jsou často vedeny, zabíhají i do oblasti patřící dějepisu, zeměpisu, matematiky, fyziky i mechaniky, ale i mezilidských vztahů. Někdy se až člověk diví, jaké mají problémy, z našeho hlediska dětské, pro ně však velice důležité, které neřešeny, je trápí - jak jsou citliví na nespravedlnost a křivdu, jak kladně účinkuje v pravý čas a na pravém místě vyslovená pochvala.

Jací tedy jsou? Myslím, že se příliš neodlišují od nás, když jsme byli v jejich letech. Přesto jsou však jiní, neboť žijí v jiném prostředí, působí na ně jiné vlivy a mají jiné možnosti, které jsme my neměli. Podstatný podíl na tom má technický rozvoj a pokrok ve všech oblastech, tedy i mravní a morální, které nám na jedné straně velice pomáhají a usnadňují život, na druhé straně nás odlišují a atomizují. Za těch 18 let, co je pozoruji, lze však přece jen nějaké odlišnosti postřehnout.

Dnešní kluci jsou razantněji, přesněji "odraženější". Mají větší sebedůvěru, které se však projevuje spíše vulgárností než pocitem sebedůvěry a jistoty. Sprostá mluva a výrazy jsou běžné (dokonce ve dvou případech zcela otavřeně potvrdili, že se tak doma u nich mluví). Pozoroval jsem i jistou ztrátu citu, která se projevuje

při potyčkách u některých, se snahou ublížit tak, aby to dotyčný řádně pocítil. V posledních letech je zřejmý vliv televize a videopřehrávačů, neboť dle vyprávění o scénách, které sledují, se nejedná, v drtivé většině, o vhodné pořady (násilnosti, které prezentují záporné hrdiny jako vzor).

Dnešní kluci jsou fyzicky vyspělejší, avšak méně zdatní, než jsme byli my. Mají i větší všeobecné znalosti, což je celkem pochopitelné. Ti, kteří jsou starší 12 let, již mají své "školní lásky", čehož jsou důkazem časté slovní "štouchanice", které mezi sebou proslovují. Myslím, že v této oblasti je přiměřená srovnatelnost.

Dnešní kluci málo čtou, což lze zobecnit, neboť mi to potvrdila i vedoucí místní knihovny p. Vávrová, (vyjímky samozřejmě vždy potvrzují pravidlo), což se projevuje problémy ve slovní komunikaci, malé zásobě slov, i ve všeobecných znalostech. My jsme četli vše, od cestopisů, přes detektivky až po rodokapsy. Ve výpůjčních dnech byla knihovna vždy nabitá. Bohužel, měli jsme výhodu, že nebyl podnět k rozptylu, daný existencí televize a videa.

Dnešní kluci nemají vzory, které by jim pomáhaly i při výběru budoucího povolání. Pamatuji se, že když jsme byli malí, měli jsme své vzory, se kterými jsme se chtěli ztotožnit. Byli to často kladní hrdinové, kteří nás v naší dětské fantazii inspirovali ke snaze napodobovat je. Tyto vzory jsme již získávali z pohádek, které nám hlavně naše maminky a babičky vyprávěly (zápas a vítězství dobra nad zlem).

Je zajímavé, že drtivá většina kluků, ve věku 13 až 14 let, na dotaz, co chtějí v životě dělat, čím chtějí být, nedokáže odpovědět - neví. V tomto směru jsme byli úplně jiní. Každý z nás chtěl a měl touhu něčím být - někdo strojuvůdcem, jiný námořníkem, kočím, strojníkem u mlátičky, potápěčem, pilotem a pod. Každý měl nějaký cíl, třeba i doslova nedostupný, někdy i fantastický. Ten nás však inspiroval k další činnosti i když po pravdě, se v průběhu let měnil. Jelikož jsme většinou měli rodiče z řad fyzicky pracujících, byly i naše cíle zaměřeny do této oblasti. Cíle humanitní byly výjimkou.

Potvrzuje se obecné pravidlo, že chytřejší hlava disponuje v protipólu s menší zručností a opačně. Přesto, však mě neustále překvapuje relativně nepříznivé hodnocení (vysvědčení) u kluků, u kterých bych to nečekal, a kteří jsou manuálně zruční a dobří. Čtyřky, které mají, jsou běžným jevem, hlavně z matematiky a fyziky, ale i z češtiny a zeměpisu. Na druhé straně mají solidní přehled a znalosti v oblasti svých zálib. Pro učení však nemají potřebnou motivaci. Nepřekvapí proto, když

12 letý kluk nenarýsuje, dle jednoduchého zadání obdélník, rovnostranný trojúhelník nebo lichoběžník.

Po příchodu nového kluka do kroužku není problémem poznat, je-li doma veden k nějaké práci nebo činnosti, anebo není. V tomto směru jsou jiní, než jsme byli my. Je to celkem pochopitelné, neboť my jsme museli doma podstatně více pracovat - byla jiná doba, která to vyžadovala. Když se ptám, zda-li pomáhají rodičům v domácnosti, na zahradě, při údržbě auta, nebo jiných pracích, kladné odpovědi dostávám, až na výjimky, od kluků z vesnic.

Zajímavým problémem jsou neúplné rodiny. Za celou dobu jsem pozoroval 4 případy kluků, kteří se v této situaci rozdělených rodin pohybovali. Ti neustále vyžadovali mé zvýšené pozornosti a často si ji i doslova vynucovali. Chtěli, abych se jím věnoval a někdy mi své "cestování" mezi rodiči i popisovali. Bylo mi jasné, že jim chybí otec a že mají problém v orientaci mezi původním a novým otcem. Litoval jsem je, i když jsem jim to na zřetel nedával - věděl jsem, že jsou oproti ostatním očiuzeni.

V loňském roce jsem se setkal s klukem, který měl zafixován komplex méněcennosti s důrazem na svoji stávající i budoucí neschopnost co kdy řádně udělat. Když se mu něco nepodařilo, anebo udělal chybu, okamžitě prohlásil, že je to normální, že z něj nikdy nic nebude, neboť mu to neustále zdůrazňují rodiče i sestra. Díval se na mne nedůvěřivě, když jsem mu říkal, že chybovat je lidské, že já jsem chyby dělal též a dělám je i nyní. Jenom jsem mu zdůrazňoval, že ta budoucí chyba by neměla být stejná jako minulá - že se vše potřebné naučí a bez problému zvládne. Myslím, že se alespoň při lepení modelů tohoto pocitu zbavil a když jsem jej později několikrát pochválil, viděl jsem, jak to na něj blahodárně působí. Je to totiž normální kluk jako ostatní.

Další zajímavý případ, kdy se mi 13 letý kluk svěřil, že již rok kouří. Na dotaz, kouří-li někdo z rodičů, odpověděl kladně. Byl jsem překvapen, neboť jsem si uvědomil, že tím, že mi to řekl, mi projevil důvěru a že se odvážíl to říci s rizikem, že to oznámím rodičům. Po delší diskusi slíbil, že kouřit nebude. Od ledna se jej každý týden ptám - odpovídá, že slib dodrží. Mluví-li pravdu, nevím, ale rodičům jsem nic neřekl.

Poznatků, kterých jsem za 18 let získal, je samozřejmě více, ale myslím, že to pro obecnou představu stačí. To, co jsem napsal, nelze zobecnit, neboť se jedná o skupinu dětí, v počtu 11 až 13 v roce, což je ze statistického hlediska mizivým souborem

pro jakékoliv objektivní hodnocení daného stavu.

Přesto však lze i z výše uvedeného činit některé závěry, které si určitě každý, kdo to bude číst a kdo si myslí, že se ho to dotýká, učiní.

Závěrem bych chtěl poznamenat, že nemusíme mít obavy o budoucnost těch, kteří dnes sedí v lavicích základní školy. Oni totiž nejsou špatní - jsou spontánní, bezprostřední a velice vnímaví. Bude záležet pouze na nás, na rodičích, jak se nám podaří využít jejich přirozené snahy po poznání, k vytvoření kladné motivace ve prospěch dobra, účtět k hodnotám, které je obklopují a k vypěstování vzájemné tolerance a lidské soudržnosti. Uvědomme si, že děti jsou naším obrazem, neboť neustále platí to co říkali naši předkové, že: "Jablko daleko od stromu nikdy nepadne!"

Není-li tomu tak, měli bychom hledat příčinu kde se stala chyba, anebo proč se nestala, když se měla stát.

ing. J. Kloboučník

svsvsvsvsvsvsvsvsv

Rodičům o mateřské škole

V nedávné době proběhl zápis dětí do předškolního zařízení. Někteří rodiče využili tohoto dne k prohlídce zdejší MŠ. Ti, kteří ještě mají zájem, mohou takto spolu se svými dětmi učinit kdykoli po dohodě s ředitelkou tohoto zařízení.

Rodičům i veřejnosti bychom chtěli poskytnout základní informace o naší mateřské škole.

V současné době je zapsáno 63 dětí od 2,5 do 6 let zaměstnaných i nezaměstnaných matek. Předškolní zařízení není povinné, ale je to podpůrná aktivita tělesného a duševního vývoje dítěte. Pomáhá formovat osobnost a připravuje dítě pro další život. Snažíme se pro děti k nám docházející vytvořit mateřskou školu rodinného typu.

Na ekonomickém zajištění provozu mateřských škol se podílí stát, obec a dnes se můžou podílet i rodiče a různí sponzoři. Na veřejném zasedání obecního zastupitelstva dne 31.3. 1994 byla po zvážení zrušena vyhláška o stanovení a vybírání příspěvku na částečnou úhradu neinvestičních nákladů MŠ spravované obcí. Do předškolního zařízení mohou chodit děti od 3 let, mladší děti tehdy, je-li matka zaměstnaná. Mohou sem být po dohodě s lékařkou zařazeny i děti postižené. Provoz MŠ je od 6,00 - 16,00 hod., děti se mohou, ale i nemusí celodenně stravovat. nemusí odbírat oběd a odpolední svačinu. Příchod

i odchod lze sjednat s učitelkou na třídě. Pro děti je zajištěna pedagogicko- psychologická konzultace, předplavecký výcvik, logopedická poradna. Děti mohou být umístěny ve třídě dle přání rodičů. Sourozenci spolu atd. Při nástupu dítěte do MŠ, mohou zde s ním pobýt i jeho rodiče.

V současné době mateřské školy bojují o ekonomické přežití, ale doufáme, že bude přihlédnuto k celosvětovému vývoji, který ukazuje, že předškolní výchova a její přímá vazba na vzdělávací systém bude rozhodujícím ukazatelem na další existenci mateřských škol.

Kolektiv zaměstnanců
mateřské školy

xxxxxxxxxxxxxxxx

Sdělení komise pro školství, kulturu
a sociální věci - - - - -

Počínaje 1. únorem 1994 vešlo v platnost Nařízení vlády č. 336/1993 Sb., kterým se zvyšují částky životního minima.

1. Částka životního minima, která se považuje podle zákona o životním minimu (zákon č. 463/1991 Sb. o životním minimu, ve znění zákona ČNR č. 10/1993 a zákona č. 84/1993 Sb.) za potřebnou k zajištění výživy a ostatních základních potřeb občana (§ 3 odst. 2 zákona č. 463/1991 Sb.) činí měsíčně:

- a) 1.120,- Kč, jde-li o dítě do 6 let věku
- b) 1.240,- Kč, jde-li o dítě od 6 let do 10 let věku
- c) 1.500,- Kč, jde-li o dítě od 10 let do 15 let věku
- d) 1.620,- Kč, jde-li o nezaopatřené dítě od 15 let do 26 let věku
- e) 1.500,- Kč, u ostatních občanů

2. Částka životního minima, která se považuje podle zákona o životním minimu za potřebnou k zajištění nezbytných nákladů na domácnost (§ 3 odst. 3 zákona č. 463/1991 Sb.) činí měsíčně:

- a) 660,- Kč, jde-li o jednotlivce
- b) 860,- Kč, žijí-li v domácnosti dvě osoby
- c) 1.060,- Kč, žijí-li v domácnosti tři nebo čtyři osoby
- d) 1.260,- Kč, žijí-li v domácnosti pět nebo více osob

Podle zákona č. 288/1991 Sb. rozhoduje 1. pověřený Obecní úřad v Třemošnici

- a) o poskytování peněžitých a věcných dávek nezaopatřeným dětem, rodičům nezaopatře-

ných dětí a těhotným ženám

- b) o poskytování peněžitých dávek rodičům, kterým se současně narodily tři nebo více dětí
 - c) o poskytování příspěvku na rekreaci dětí důchodce
 - d) o poskytování opakujících se peněžitých dávek, zejména příspěvku na dietní stravování, příspěvku při péči o blízkou a jinou osobu a příspěvku, je-li jeho poskytování odůvodněno mimořádnými potřebami občana
 - e) o poskytování příspěvku na rekreaci a příspěvku na lázeňskou péči těžce zdravotně postiženým občanům
 - f) o poskytování příspěvku na rekreaci a příspěvku na lázeňskou péči nepracujícím důchodci
 - g) o poskytování příspěvku a věcné pomoci občanům, jejichž životní potřeby nejsou zabezpečeny příjmy z výdělečné činnosti nebo jinými, popřípadě dávkami a příslušný orgán jim nemůže zajistit vhodné zaměstnání
 - h) o poskytování příspěvku a věcné pomoci občanům, kteří se přechodně ocitli v mimořádně obtížných poměrech, nebo v nich žijí, a nemohou je překonat vlastním přičiněním
2. Obecní úřad v Ronově nad Doubravou
- a) o poskytování příspěvku na společné stravování těžce zdravotně postiženým občanům a starým občanům
 - b) o poskytování pečovatelské služby, kterou zabezpečuje, a úhradě za ni
 - c) o poskytování jednorázových peněžitých a věcných dávek důchodcům a těžce zdravotně postiženým občanům

Dávky lze poskytnout těm rodinám a občanům, kteří jsou sociálně potřební, t.j. na hranici životního minima.

KŠKaSV

oooooooooooooooooooo

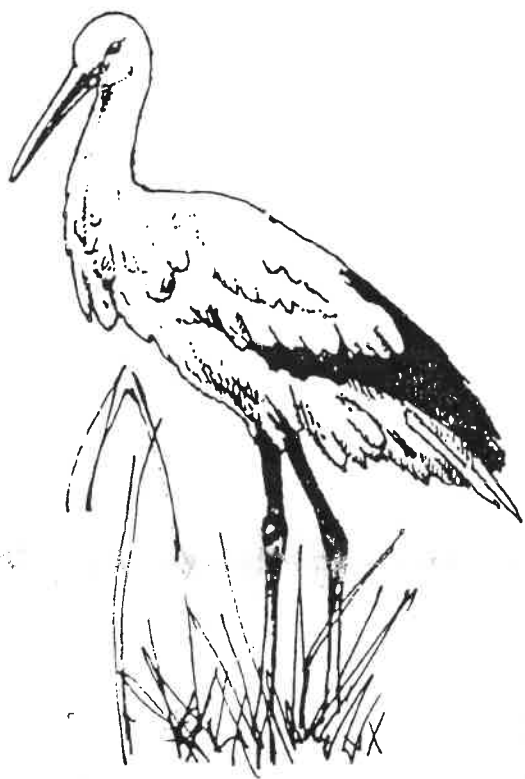
Pomozme čápům

Snad jen málokterý pták si získal takovou přízeň člověka, jako čáp bílý. Svá hnízda si staví zpravidla na komínech v těsné blízkosti lidských obydlí a může tak z výšky sledovat veškeré naše konání. Pro mnohé z nás se tento ušlechtilý a důstojný pták stal symbolem domova a rodinné pohody a lidé se mu snažili proto od nepaměti pomáhat a chránit jej.

Přesto všechno však i on patří mezi

druhy zapsané v Červené knize a jeho počty neustále klesají- jednou z hlavních příčin je především ztráta vhodných hnízdních příležitostí. Každoročně proto probíhá na našem území sčítání čápa bílého a jednou za deset let velká sčítací akce mezinárodní, na které se podílejí ornitologové a milovníci ptactva z celé Evropy. Výsledky těchto sčítacích akcí přispívají k hlubšímu poznání tohoto druhu jsou pak využívány pro jeho další ochranu.

Následující, v pořadí již čtvrté, mezinárodní sčítání připadá právě na rok 1994 a na území okresu jej organizuje Moravský ornitologický spolek.

Prosíme proto všechny, jimž není lhostejný osud tohoto krásného ptáka a chtěli by pomoci při jeho zachráně, aby si již teď napřáli o bližší informace k této naprosto nená-

ročné akci na níže uvedenou adresu. I těm, kteří se sčítání zúčastnit nemohou, ale přesto by chtěli některým našim opeřeným přátelům pomoci, rádi členové spolku zdarma zašlou materiály věnované ochraně ptactva.

Moravský ornitologický spolek
P. O. Box 65
750 65 Přerov 2

K r o n i k a

Narodili se:

Štěpán Dvořák, Moravany 34
Diana Ronovská, Ronov n.D. 440
Josef Semrád, Ronov n.D. 29
Martin Trekoval, Ronov n.D. 365

Sňatek uzavřeli:

Vladimír Beneš - Eva Lesáková

Životní jubilea:

Jarmila Pejřilová, Ronov n.D. 265 - 80 let
Marie Cypriánová, Ronov n.D. 154 - 80 let
Marie Hozlárová, Ronov n.D. 401 - 80 let

Zlatou svatbu oslavili:

Josef a Růžena Vávrovi, Ronov n.D. 72

Zemřeli:

Božena Bromová, Ronov n.D. 258 ve věku 85 let

Ludmila Kosnarová, Ronov n.D. 204 ve věku 79 let

Marie Havránková, Ronov n.D. 98 ve věku 81 let

Marie Dlouhá, Ronov n.D. 215 ve věku 80 let

Václav Mervart, Ronov n.D. 243 ve věku 71 let

Marie Volencová, Ronov n.D. 101 ve věku 91 let

Vydává redakční rada obecního úřadu
Reg.zn.: OÚ Chrudim 37/R-287/92
duben 1994

